

Svåra fysiska problem vid utsättning av nya antidepressiva.

En uppfordran till dialog och förslag till handling.

Sedan lanseringen av de nya antidepressiva SSRI-preparaten har, trots den allmänt omtalade underrapporteringen, antalet biverkningar i FASS nu en tid ökat med cirka 25 stycken per år och preparat. Söker man tillgängliga utländska 'FASS', hittar man ytterligare allvarliga biverkningar som ej listats i Sverige.

Ett annat kanske ännu större problem är de i många fall allvarliga *fysiskt* handikappande, mycket långvariga utsättningsreaktionerna som inte tas på allvar idag och därför bara undantagsvis rapporteras av läkare eller läkemedelstillverkare, särskilt i Sverige. Vår erfarenhet är tyvärr att de drabbade inte blir trodda utan hänvisas till att själva försöka hantera problemen. Ordentliga undersökningar av de fysiska rubbningar som kan ha uppstått görs inte. En hårt drabbad patient blir i och med detta även utan chans att få ersättning för sitt lidande och sina skador.

Den allvarligaste konsekvensen är väl ändå att nya patienter hela tiden kommer att drabbas av samma problem om inga varningar och exempel på varningstecken hos patienten förs vidare ut till aktiva kliniker från kontrollorganen. Därför **måste** vi trots ointresset försöka komma vidare med frågan och då krävs att vi börjar lyssna på varandra.

Organisationer som RFHL Uppsala län och Kilen har ganska länge varit medvetna om dessa problem och försökt slå larm utan att lyckas nå fram. Vi har återigen hamnat i en liknande situation som när det gällde bensodiazepinerna på sjuttioalet. Det tog då mycket lång tid innan kontrollorganen och läkarkåren erkände problemen med dessa (även om det fortfarande återstår en bit). När det gäller SSRI/SNRI är dock problembilden annorlunda på flera sätt. Det märks särskilt på att det med dessa nya medel är vanligare att det inte går att mildra eller stoppa utsättningsreaktionerna genom att återigen ta medlet, utan att det då kan iblandbli ännu värre. Det tycks då som om utvecklingen kan ha gått över en gräns, där det blivit omöjligt att vända.

Vi börjar här i rapporten med att som *bakgrund* till symtomen vid utsättning sammanställa en lista över nu erkända biverkningar i internationella 'FASS-texter och en del läkrapporter. De skall peka mot vilken mängd funktioner i kroppen de nya antidepressiva ändå tycks kunna påverka. Nästa steg blir en lista över erkända utsättningssymtom och sist kommer vårt bidrag, våra egna erfarenheter av utsättningssymtom tillsammans med det vi hittat i patientrapporter i ett mycket omfattande material på stora stödsajter på Internet.

Till denna rapport skall sedan efterhand fogas individuella berättelser.

Staffan Utas

Agneta

Ett urval av läkrapporterade biverkningar av SSRI/SNRI hämtade ur FASS, utländska läkemedelsmonografer, rapporter publicerade på internet, i PubMed samt rapporter till WHO

Hur pass vanliga eller ovanliga de olika reaktionerna är har jag medvetet valt att inte ta med i nedanstående listning, detta på grund av att frekvensangivelserna varierar så mycket från land till land att helt tillförlitliga uppgifter om detta får anses vara omöjliga att få fram.

Mage/tarm/matsmältning mm

Diarré, buksmärtor, illamående, kräkningar, flatulens, förstoppning, magsår, fekal inkontinens, nekrotiserande kolit

Lever, galla, bukspottkörtel

Gallstas, pankreatit, lipidosis, hepatit, ikterus, leveradenom, överkänslighet för alkohol, hämning av P-450 -systemet efter långtidsbehandling, akut leversvikt, leverförstoring

Endokrina rubbningar mm

Hyperglukemi, hypoglukemi, hypotyreoos, hypertyreoos, SIADH, livshotande hyponatremi, galaktorré, hyperprolaktinemi, diabetisk ketoacidosis

Urinvägar

Urininkontinens, urinretention, miktionssvårigheter, cystit, pyelonefrit, hematuri, akut njursvikt

Hud, hår

Ekkymos, fotopigmentering, fotosensitivitet, dermatografi, alopeci, kall och klabbig hud, abnorm huddoft, förändrad hårstruktur, förändrad nagelstruktur, förändrad hudfärg, klåda, erytem, Steven-Johnsonsyndrom, toxisk epidermal nekrolys, torr flagande hud samt sådant som anges som "andra allvarliga hudbiverkningar".

Slemhinnor, luftvägar, andning mm

Muntorrhet, sinusit, rinit, bronkospasm, lungfibros, fosfolipidos (pulmonell proteinosis), hosta, stridor, hyperventilation, hypoventilation, hypoxi, slemhinneblödningar, glossit,

Öron/hörsel

Öronsmärtor, otit, dövhet, tinnitus

CNS

Tardiva dyskinesier, akatisi, parestesier, epileptiska anfall, delirium, parkinsonism, dystoni, myoklonus, ataxi, förvärring av spasticitet, nervcellsdöd, minskad aktivitet i dopaminerga nervceller, abnorm cerebrospinalvätska (störd monoaminmetabolism), nackstelhet, neuralgi, neuropati, korkskruvsformade hjärnceller, störningar i nikotin-acetylkolinreceptorernas funktion, andningsdepression, migrän, tremor, hyporeflexi, hyperreflexi, känselrubbningar, serotonergt syndrom vid terapeutiska doser, afasi, förvirring, amnesi, hypersalivation, krampanfall

Hjärta och cirkulation mm

Hypertoni, hypotoni, vasodilation, vasokonstriktion, ischemi, perifer ischemi, TIA-attacker, synkop, generellt ödem, perifera ödem, tungödem, AV-block, hjärtinfarkt, takykardi, bradykardi, bröstsmärtor, postural hypotension, palpitationer, lungembolism

Blod

Neutropeni, trombocytopeni, trombocytopeni, eosinofili, serumsjuka, vaskulit, leukopeni, aplastisk anemi

Muskler, skelett

Myalgi, artralgi, muskelsvullnad, myosit, mysasteni, skelettsmärta, osteoporos, bennekros, rhabdomyolys, reumatoid artrit

Ögon

Diplopi, ögonsmärta, blödningar, synfältsinskränkningar, glaukom, ackommodationsstörningar, strabism, blindhet, irit, sår på hornhinnan

Psyk

Tvångstankar, bisarra drömmar, insomni, ångest, nervositet, mani, självmordsidéer, självmord, våldshandlingar, irritabilitet, aggressivitet, självstymning, förvärrad depression, patologiska skratt, sexuell dysfunktion, apati, asteni, hallucinationer, agitation

Övrigt

Somnambulism, somnolens, hypotermi, feber, svettningar, anorexi, viktökning, viktnedgång, yrsel, bruxism, plötslig död

Utsättningsreaktioner sammanställda från läkarrapporter på internet samt rapporter till WHO

Mage/tarm mm

Diarré, illamående, kräkningar, fekal inkontinens, urininkontinens, gastrointestinala blödningar, malabsorption

Cirkulation

Cerebral vasokonstriktion, cerebrala genomblödningsrubbingar, andra hemodynamiska abnormiteter, djup ventrombos, många små strokes.

Neurol.

Myasteni, myoklonus, konvulsioner, akatisi, , omtöckning, yrsel, ataxi, parestesier, , balansrubbingar, gångsvårigheter, bredspårig gång, sludrande tal, ofrivilliga rörelser, muskelstelhet, migränliknande extremt lokaliserad huvudvärk, delirium, tardiva dyskinesier, dystoni, autonom instabilitet, tremor, epileptiska anfall, parkinsonismliknande sjukdomsbild, stroke, synkope, överrörliga leder

Allmänt

Influensaliknande symptom med kraftiga nattsvettningar, frossa och feber, lunginflammation, hypotermi, ”elektriska” stötar genom kroppen vid huvudrörelse, hypersexualitet, tinnitus, dimsyn, diplopi, dåsighet, stickningar i huden (”tusen nålar”), muskelvärk, ledvärk.

Psyk

Beteendeförändringar, agitation, irritation, aggressivitet, våldshandlingar, förvirring, mardrömmar, överklighetskänslor, svår insomni, okontrollerbara gråtattacker, mani, irritabilitet, koncentrationssvårigheter.

Övrigt

De flesta symptom rapporteras tillta vid kroppsrörelse och vid intag av alkohol, även mycket små mängder.

Utsättningssymptom hos spädbarn

Ett stort antal rapporter finns om reaktioner hos spädbarn vars mödrar tagit SSRI under graviditeten. Symptom har rapporterats förekomma antingen strax efter förlossning och/eller när mödrarna slutar amma och inkluderar bl.a. :

Hyperglukemi, hypoglukemi, andningssvårigheter, cyanos, kramper, nervositet, sömnlöshet, onormal skrikighet, muskelförlappning, muskelstelhet, luftvägsbesvär, hypotermi, uppfödningssvårigheter, utebliven viktuppgång, subaraknoidalblödning, blödningar i mag-tarmkanalen.

Jag undrar: Hur mycket mer skulle upptäckas om de små stackarna kunde tala?

BIVERKNINGAR KONTRA UTSÄTTNINGSSYMPATOM

Det förefaller som om rapporterade biverkningar och utsättningsreaktioner till stor del är lika. Det kan kanske tolkas som att obalans kan uppstå när som helst i förloppet, antingen när man tar medlet eller efteråt, dvs när signalsubstanserna rubbas åt något håll. Man bör dock ha i åtanke att många utsättningsreaktioner kan ha rapporterats som ”biverkningar” eller ”kvarstående biverkningar” av läkarna och att en hel del av biverkningarna i själv verket avser utsättningsreaktioner. Som exempel kan nämnas den rapporterade överkänsligheten för alkohol. De flesta berörda jag varit i kontakt med uppger att överkänsligheten för alkohol kommer först sedan man slutat eller börjat trappa ner dosen, detsamma gäller för de flesta neurologiska störningar och många av de gastrointestinala.

Det stora problemet när det gäller utsättningsreaktionerna är den kraftiga underrapporteringen. Flertalet av de drabbade blir helt enkelt inte trodda och ingen läkare rapporterar det han/hon inte tror på. Även svåra fysiska symptom avfärdas ofta som ”återfall i depression” och liknande, trots att ingen hade dessa fysiska rubbningar innan medicineringen. Att bortförklara problemen som återfall i depression faller på sin egen orimlighet eftersom även nyfödda spädbarn reagerar likadant. Har de också ”återfallit i depression”? Knappast!

De rapporter som ändå lämnas kan dessutom antas vara färgade av vad läkaren uppfattat att patienten berättat och läkarens tolkning av symptomen. När man jämför antalet reaktioner och deras svårighetsgrad som de rapporteras på till exempel stödföra på internet med vad som rapporteras av läkare är skillnaden mycket stor både beträffande antalet symptom samt deras allvarlighet och framför allt duration. De allvarligt drabbade är ofta rejält sjuka i flera år.

I FASS står följande angivet för Zoloft: I samband med avslutande av sertralinbehandling har enstaka fall av symptom såsom agitation, oro, yrsel, huvudvärk, illamående och parestesi rapporterats. Majoriteten av utsättningssymptomen är milda och självbegränsande.

Liknande texter finns för övriga SSRI/SNRI-preparat. Ser man på verkligheten och lyssnar på de drabbade inser man snabbt att dessa texter är rejält urvattnade, i värsta fall medvetet, och de beskriver endast det som gäller i fall av mycket milda och kortvariga reaktioner. Att vissa kan få mycket långdragna, svåra och i värsta fall farliga reaktionerna, nämns överhuvudtaget inte.

Utsättningsproblem som de rapporteras av patienterna själva

På Internet finns ett mycket stort antal stödföra och patientberättelser som visar hur svårt många drabbas när man försöker sluta med dessa medel. Många måste ta ett och ett halvt till två år på sig för att lyckas med nedtrappningen utan att få allvarliga och mycket långdragna problem. Man trappar dock ofta ner dosen alldeles för snabbt, oftast för att förskrivande läkare är helt omedvetna om problemets allvar och får sin information från läkemedelsföretagen där man inte vill kännas vid vare sig problemets allvar, omfattning eller hur långvariga det kan bli.

När patienterna sedan klagar, blir de inte trodda eller får försäkringar om att problemen snart försvinner. Medvetenhet om att besvären för vissa kan bli mycket allvarliga och vara i flera år saknas helt hos läkarkåren. Ett stort problem är också den stigmatisering som det tycks innebära att en gång ha tagit någon form av psykofarmaka, detta trots att dessa preparat förskrivs för problem som PMS, sorg, normala livskriser osv. Denna stigmatisering upptäcker man snabbt som patient när man kommer och klagar på biverkningar eller allvarliga utsättningsreaktioner – man blir inte tagen på allvar. Trots att dessa medel har så många biverkningar får man lätt en känsla av att läkaren tycks anse att det är patienten det är fel på och inte läkemedlet.

Om man under något år följer och sammanställer de inlägg som görs på dessa stödföra, bl.a. ett amerikanskt med i skrivande stund över 100 000 inlägg, får man en tydlig och samlad bild av problemen som i stort sett är desamma för alla. Alla får inte samtliga problem men det som rapporterats av många är:

Hud och slemhinnor

Brännande, isande, rodnande hud och slemhinnor. Kraftig klåda, utslag, blåsor med tjockt, klistrigt, genomskinligt innehåll och/eller klistriga hudpartier, tomma blåsor (som hudavlossning), små sår som slår upp spontant i huden, substansen som är i huden beskrivs som kåda, klister etc. Sockersmak på huden. Sur och stark smak i hud och slemhinnor. Svullnad i ansiktet. Irriterade munslemhinnor med samma klistriga, brännande substans som i huden samt en fet substans i munnen som ser ut och känns som stearin, saliv och annan utsöndring i slemhinnorna som är mycket tjock och klibbig, sår och blödningar i näsa och mun, tjock snuva som ibland är blodblandad, slemhosta, blodhosta, slembildning i mag-tarmkanalen med illamående, diarré och kräkningar, slemproppar i halsen och öronen. Slemmet förtunnas ej av slemlösande medel. Gulfärgning av huden eller färg som lätt solbränna och total överkänslighet för ljus och sol. sveda och smärtor i ögonen, dimsyn. Plötslig närsynthet hos tidigare ej närsynta eller ytterligare nedsatt syn hos tidigare närsynta. Speciellt ljud i öronen som inte är tjutande som vanlig tinnitus utan låter som cikador/syrсор.

Urinvägar

Vattenkastningsbesvär med känsla av att något sitter i vägen, många urinvägsinfektioner, mörk och rödaktig urin, vita partiklar som flyter i urinen, skummande urin. Ibland låg urinproduktion först och senare stora mängder.

Mage/tarm

Buksmärtor, kraftig diarré, ljusgul, fet och klistrig avföring som flyter på vattnet, svullen buk och gasbildning. Illamående, kräkningar. Överkänslighet mot många livsmedel, oftast proteinrika sådana samt socker.

Cirkulation

Iskalla händer, fötter och hud, armar och ben "somnar" som om man legat på dem är mycket vanligt. Kärlekskrampliknande bröstsmärtor. Kraftiga muskelsmärtor med tilltagande svaghet och smärta när man rör sig. Svagheten och uttröttheten är ofta så svår att man måste gå med stela ben för att inte knäna ska vika sig. Muskelstelhet. Instabilt blodtryck och hastiga blodtrycksfall med svimning, yrsel och/eller omtöckning. Många rapporterar att det bubblar som kolsyra i benen och att man måste "skaka" igång cirkulationen. "Tjockt" blod - man observerar när blodprover tas att det inte blöder alls efteråt, blodet stannar direkt. En person rapporterade att både han och provtagande sköterska såg vita små partiklar i blodet.

Värk mm

Smärtor i leder och muskler är allmänt förekommande men även i skelettet, t ex bröstkorg, ryggrad och längs benpiporna på framsidan av benen. Kraftig huvudvärk av en typ man aldrig haft tidigare. Knostrande ljud från leder, rygg och nacke som beskrivs som att det låter som om man bryter av en träpinne. Instabila leder, t ex fotleder som viker sig, benen vrider sig i knäleden etc. Stela, hårt ihopdragna muskler och senor som ej går att påverka med muskelavslappnande medel eller massage. Känsla av tunt lager vätska precis under huden, stasmärken på fingrarna efter t ex handtag på saxar o dyl, svullna knän, något som känns som vattensulor under fötterna. Bubblande känsla precis under huden, bubblandet är ibland synligt.

"Elektriska" stötar

Detta rapporteras av nästan samtliga. De kommer oftast när man rör på huvudet.

Andningssvårigheter

Dessa problem är de allra besvärligaste, mycket vanliga och är av flera slag och kan vara i flera år. Dels upphör impulsen att andas automatiskt och man måste använda medveten vilja för att få luft, dels har man svårt att syrsätta ordentligt och blir blå om läppar, fingrar och tår, mycket andfådd och måste andas mycket djupt för att få tillräckligt med luft. På grund av muskelförsvagning/förslappning har man svårt att orka blåsa ut luften. Denna förslappning kan växla med muskelsammandragningar runt bålen (av samma slag som man också har i armar och ben) som är så kraftiga att det blir nästan omöjligt att få tillräckligt med luft pga att man för att få det måste andas så djupt. Allt detta är naturligtvis extremt plågsamt och kan pågå länge, i vissa fall flera år och man tvingas leva med det utan att få medicinsk hjälp, bli ordentligt undersökt eller ens trodd.

Jag har hittills fått in en enda rapport om ett fall där det diagnostiserats som andningsdepression men i övriga fall försöker läkare avfärda det som KOL och/eller ångest hos rökare och ångest hos icke rökare. Ångestdämpande medel som till exempel bensodiazepiner är dock helt effektlösa (de uppges försämra andningen ytterligare), likaså astmamediciner och slemlösningsmedel. Eftersom ihållande snuva och slemhosta är så vanligt

får många antibiotika mot misstänkta förkylningskomplikationer eller antihistaminer mot misstänkt allergi men det är också effektlöst och flertalet tål det inte ens. En del rapporterar också att de fått kortisoninjektioner mot misstänkt allergi men detta hjälper inte heller. Själv misstänker jag att den klistriga, lätt feta substans som hos så många finns i näsa, mun och underlivsslemhinnor och ofta också i huden, även finns i lungorna och att det är just det som gör det så svårt att få tillräckligt med luft. Om det nu är så kan man bara undra på hur många andra ställen inne i kroppen detta "klist" finns.

Man bör här återigen observera att dessa andningsproblem ofta rapporterats av läkare när det gäller spädbarn vars mödrar tagit SSRI under graviditeten men när det gäller spädbarn kan man ju inte avfärda det som återfall i depression eller ångest.. Glaxo Smith Kline har på en amerikansk informationssida om Seroxat och i den senaste amerikanska bipacksedeln medgivit att spädbarnen kan kräva respiratorbehandling och flera månaders sjukhusvård. Varför kan man inte medge och ange att detta också kan vara fallet när det gäller vuxna? Problemet inskränker sig naturligtvis inte till heller till Seroxat utan gäller i lika hög grad Effexor och nästan lika ofta Zoloft.

Neurologiska problem

Ofrivilliga rörelser, muskelkramper som ofta är värst i lårmusklerna, kraftiga ryckningar i hela kroppen, små fullt synliga snabba muskelryckningar under huden, koordinations- och balansstörningar, yrsel som beskrivs som svårigheter att gå rakt, vinglande, gungningar i huvudet mm. Gångsvårigheter på grund av att benen inte lyder, muskelsvaghet, stelnade muskler (även detta tycks drabba just lårmusklerna värst) mm. Många rapporterar också instabila och överrörliga leder, t.ex. fotleder som viker sig, ben som vrider sig i knä- och höftleder och axlar som hoppar framåt när man lägger sig på sida. Instabil kroppstemperatur, lätt feber, frossa, kraftiga nattsvettningar, svimningar, blodtrycksfall, sludrande tal. Man rapporterar ofta skillnad mellan vänster o höger kroppshalva som t ex att ena sidan är svagare eller stelare osv. och ofta slående likheter när det gäller mycket specifika detaljer; som exempel kan nämnas smärtor i främre delen av vänster fot.

En rad obehagliga sinnesförmimmelser/perceptionsstörningar rapporteras också. De vanligaste är känsla av att sväva i luften, tryckas ner i marken, känsla av att delar av kroppen rör sig, att någon vidrör en, puttar på en bakifrån när man går, känsla av att åka hiss upp och ner, väggarna lutar, golvet lutar osv Detta kan pågå i flera månader men brukar avklinga sakta.

Övrigt

Smärtor och sveda i ögonen, ljuskänslighet, överkänslighet mot många livsmedel ,ofta socker, vitt bröd och protein trots att man ofta känner ett starkt sug efter just socker. Överkänslighet mot alla mediciner inklusive vitamintabletter och total intolerans mot även mycket små mängder alkohol. Mycket kraftiga svettningar, särskilt nattetid. Intensiv frossa däremellan. Gäller det medelålders kvinnor blir det vanligen avfärdat som klimakteriebesvär men detta håller inte – östrogenpreparat som tidigare hjälpt är helt utan effekt på svettningarna och män och yngre kvinnor får samma besvär.

Psykiska problem

Aggressivitet, ilska och mycket intensiv rastlöshet som beskrivs som "kemisk". Ingen hade dessa problem innan man började med medicinerna. Svår sömnlöshet. Sömnmedel har oftast ingen eller dålig effekt. Ångest som upplevs som "kemisk", går ej att påverka med ångestdämpande medel. Ångest förekommer även hos dem som aldrig tidigare haft det. I övrigt tillkommer naturligtvis det trauma och den förnedring det innebär att vara så sjuk och få sina problem totalt avfärdade när man söker hjälp.

Många som söker hjälp blir erbjudna och i vissa fall även övertalade att börja med antipsykotiska medel. Detta tyder naturligtvis på att våra besvär tolkas som vanföreställningar. Det fåtal jag haft kontakt med som faktiskt börjat med dessa medel, i de flesta fall Risperdal, uppger föga förvånande att det inte alls hjälper – däremot förvärrar det problemen genom att öka skakningar, muskelstelhet, rastlöshet och allmänt obehag.

Blodprover mm

En rundfrågning bland ett stort antal som drabbats av svåra biverkningar och utsättningsreaktioner har resulterat i många gemensamma drag vad gäller avvikande blodprover och andra analyser. Det bör i sammanhanget påpekas att man vanligen inte erbjuds mer avancerade undersökningar än de som görs hos allmänläkare, detta är troligen på grund av att patienterna inte blir trodda när de nämner att problemen började i samband med medicinering med eller nedtrappning/utsättning av SSRI/SNRI och det är nog högst troligt att fler och allvarigare problem skulle uppdagas vid mer avancerade undersökningar.

Hittills har jag fått in många rapporter om:

- för stora röda blodkroppar, dock utan B12- eller folsyrabrist (mycket vanligt)
- hyper- resp. hypotyreos, resultatet av prover har hos många varierat kraftigt från månad till månad
- total brist på tarmbakterier
- förhöjt amylas
- förhöjt albumin
- lågt albumin
- förhöjt bilirubin
- återkommande urinvägsinfektioner
- blod i urinen
- mörk rödaktig urin utan att blod kan påvisas
- svampinfektioner i mun, näsa, lungor, mag-tarmkanal, underliv (candida albicans och apertgillus)
- stafylokocker påvisade i klistriga blåsor
- för högt eller för lågt blodsocker
- lågt och instabilt blodtryck och hög puls
- för högt kortisol
- för lågt kortisol
- skeletturkalkning (osteoporos, osteopeni) hos flera unga män och kvinnor i 30-årsåldern
- hjärnskador synliga på MRT – hittills rapporterat är fläckar på frontalloberna, skador på den vita hjärnsubstansen samt genombldningsrubbnings (3 rapporter)
- en ung kvinna i Kalifornien jag har kontakt med togs in på neurologkliniken pga misstanke om tidigt debuterande Parkinson, diagnosen blev "pseudoparkinson".

Trots avvikande provresultat får de flesta inga vidare utredningar eller hjälp utan tvingas leva med svåra problem och oacceptabelt lidande, i vissa fall i flera år utan nämnvärd förbättring. Det märkliga och unika med dessa medel är också att när reaktionerna blivit tillräckligt allvarliga eller pågått länge går det inte att stoppa dem genom att åter börja ta läkemedlet i fråga så som är möjligt vid abstinens efter till exempel bensodiazepiner och gatudroger.

Problemet att det inte går att börja igen är vanligast hos dem som tvärslutat eller trappat för fort från början och har svåra fysiska reaktioner. Många av dessa försöker naturligtvis börja ta preparatet igen för att få slut på eländet eller åtminstone få viss lindring av plågorna men det resulterar oftast bara i ännu värre problem eftersom de reaktioner som satts igång då kvarstår

och ofta förvärras ytterligare samt att man dessutom nu även får biverkningar av medlet som man inte tidigare haft. Den besvärligaste situationen uppstår givetvis om man redan på full dos utvecklade obehagliga alternativt farliga biverkningar och sedan tvingas tvärsluta eller trappa alltför fort eftersom man då hamnar i en rävsax och kastas mellan biverkningar och utsättnings-/nedtrappningsreaktioner.

En ung svensk kvinna, som drabbats hårt och fick instabila, överrörliga leder meddelar att hon lyckligtvis nu hittat en neurolog som tar henne på allvar. Han sade vid första undersöknings-tillfället att han tyckte det kändes som om bindväv saknades på flera ställen. Hon kommer att genomgå vidare undersökningar.

Jag avvaktar nu med spänning resultatet av dessa. Hoppas jag personligen står på mina klistriga och instabila gelében och fortfarande kan andas tillräckligt för att vara vid liv den dag om kanske femton eller tjugo år när våra besvär äntligen erkänns, kan förklaras, eventuella kvarstående men kan botas eller lindras och alla drabbade ges rimlig ersättning för det djävulska lidande som hittills förstört nästan två år av mitt tidigare helt normala liv och gjort mig helt oförmögen att arbeta eller delta i normala sociala aktiviteter.

2005-11-07

Agneta

Rapport i flera brev från Hanna i norrland. Paroxetinutsättning.

To: [agneta](#)

Jag är 29 år idag. Mina problem började för nästan 2 år sedan då jag hade ätit **Seroxat i nästan 9 år** (jag fick recepten hemskickade i brevlådan och man sa att man kunde äta dom hela livet) Jag började få kramper och ryckningar i ansiktet, skakningar, yrselattacker, illamående och mjölk i bröstet fast jag inte var gravid, efter många turer till sjukhuset där man måste häva kramperna med kramplösande medel bestämde sig min psykiatriker för att sätta ut medicinen på 6 dagar efter 9 års medicinering. Mina symptom exploderade jag skakade som en parkinsonpatient svettades och krampade. Jag fick ingen hjälp av psykiatriska kliniken utan blev skickad till neurologen där jag fortfarande utreds.

Det värsta är att mina symptom inte blir bättre trots att det är nästan 2 år sedan jag slutade.

Jag har en sambo och tillsammans har vi en son på snart 5 år som föddes 2 månader för tidigt (kanske en läkemedelsbiverkan) min sambo kan intyga mina symptom och att jag aldrig haft några liknande symptom tidigare.

Anledningen till att jag fick Seroxaten var att min mamma dog i cancer 36 år gammal, när jag precis fyllt 18 och det ledde till att jag blev väldigt deprimerad, jag har aldrig haft några kroppsliga eller psykotiska symptom.

Jag hade högsta betyg i alla ämnen och var omtyckt på mitt jobb.

Alla besvär har uppträtt efter långvarigt bruk av Seroxat i 9 år och efter utsättningen på 6 dagar ordinerat av min psykiatriker.

Det som förbluffade mig mycket var när jag läste listan över utsättningssymtom du skickat med, att så mycket stämde exakt med mina upplevelser

Kolsyra och myrkryp i kroppen har jag jämt, kraftiga snabba muskelryckningar i hela kroppen som syns under huden (min neurolog testade detta när jag berättade om det och slog med en hammare i handen och då framkallade han ryckningarna, så han har sett det med egna ögon)

Kraftiga sendrag och felställningar i vänster hand och axel där jag har kraftiga muskelatrofier och svår nervsmärta.

Ryckningar och kramper i ansiktet.

Svår huvudvärk med synrubbningar.

Som de andra beskrev sitter problemen uttalat starkare i vänster sida och det som som är märkligt är att även jag har haft smärtor på ovansidan av vänster fot.

Instabil kroppstemperatur

Vibrerande känsla i kroppen och falska känslöförmimmelser där det känns som att man blir skakad eller att någon stöter till en

En av mina svåraste bekymmer är att jag får en fruktansvärd hjärndimma, det känns som att jag har ett lock över huvudet jag minns inte vad folk har sagt till mig, kommer av mig mitt i samtal, känner mig förvirrad, har svårt att få i hop kognitiva uppgifter, när dessa attacker kommer blir jag helt borta i huvudet och känner inte igen folk jag träffat förut. Attackerna kommer utan förvarning och INTE i samband med stressade situationer, utan när som helst och samtidigt känner jag mig helt uttorkad, detta är mycket handikappande och jag har aldrig haft några

sådana symptom innan slutet av min medicinering, tycker själv att det är konstigt. Har du hört något liknande? Stasmärken i händerna och tryckmärken på övriga huden som uppstår lätt utan långvarigt hårt tryck.

Min neurolog här i Sundsvall har som sagt varit inne på det här med medicinen, men när jag visade honom en utskrift från en sida på internet sa han att han inte hade hittat den här informationen på någon medicinsk sida för läkare.

Sent: Saturday, November 05, 2005 4:56 PM

Jag tänkte berätta för dig om några "lustiga" sammanträffanden angående informationen du sände till mig. Jag var hos min husläkare förra veckan och tog en hel del prover (rutinprover), de flesta var bra förutom att jag fortfarande har förhöjt prolaktin trots att det är över 1,5 år sedan jag slutade min nio år långa medicinering med seroxat på 6 dagar enligt läkarens ordination. Men ett annat intressant svar var att mina blodplättar var onormalt stora, vad detta kunde bero på visste han inte och jag vet inte heller vad det innebär för kroppen förutom att jag är övertygad om att det är medicinen som ställt till det.

En tredje sak var att jag har tappat stora delar av mitt hår och att håret har fått en abnorm struktur grova ojämna krusiga hårstrån som påminner om håret man har under armarna och i underlivet, dessutom har huden torkat ut totalt och ramlar av och korvar sig när man drar med fingrarna över huden, från början var jag alldeles kladdig i ansiktet och på kroppen precis som du.

Jag har även varit hos neurologen i Örebro där man fann att jag nästan inte har någon bindväv kvar vilket orsakar svåra led och muskelsmärter, kramperna och muskelförtviningen är ett kapitel för sig.

Dessutom flyter som väntat min avföring i toaletten och är ljusgul och kletig, min husläkare mumlade något om gallan och att det verkade som att kroppen inte tog upp fett, gallan behövs väl dessutom för att rena kroppen från gifter?

Ska till neurologen igen om två veckor, fortsättning följer.

Jag vill att ni ska ha mitt fall dokumenterat.

Lycka till på Onsdag!

Tack så mycket

Hanna från norrland